

5 586

cutt.

Ex lib.
Ex lib.
Ex lib.
Ex lib.
Ex lib.

Regl. nyomatvanyok, Matlca Slov. Martin:
/316.18.1.1./

DEBITUM

DEBITUM

Dñ.

Inchyti
two
Liberan
na

DEBITUM

Patronus &

In lib. Regni
Direito &

Régi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j./

633

EGYNEHANY

BUTSUZO ES SIRALMAS VERSEK,
MELLYEKEK

A NEHAI BETSULETES, NEMZETES ES TUDOS
IFFIU

BENEDEK JANOS URAM,

SZERELMES NENNYETOL,

NEMZET. BENEDEK ANNA ASZSZONYTOL,

NEMZETES ES NEMES
CRUS MIHALY,

ES

NEMZETES S-NEMES ALAPI BARBELY GYORGY,

NAGY JO PATRONUS URAITOL,
S-MAS JO BARATITOL ES AZ

EGESZ

TEKENTETES, NEMES ES NEMZETES IGAZ INVARIATA AUG. CONF. LEVO

ROSNYO BANYAY MAGYAR GYULEKEZETTOL,

MIDON E MOSTAN FOLYO MDCCXI ESZTEND BEN MINDSZENT
HAVANAK HARMADIK NAPJAN SZERENTSETI NAGY ESET
ALTAL XX. ORAIG JOZAN ESZEN ELVEN AZ ESES UTA AZ URBAN
BOLDUGUL EL-ALUDIT VOLNA, BUTSUZIK,
MELLYEKET

UTOLSO TISZTESSEGIRE EL-KESZETETTEK A BELOL MEG-IRT JO BARATI

NYOMTATOTT WITTEMBERG ABAN
AUGUSTUS KOBERSTAINNAL.

Környülem meg-jelent Urak és Nemesfek,
 Halálom távolról sohajtó nagy Rendekek,
 Tekintettel tisztes engem szánó Vének,
 Esetemen síró virágzó szép szüzek.
 Nagy bánattal tellyes szomorú hirt írok,
 Uraim, én Nénem s- Barátim kik vagytok;
 De én esetemen meg ne induljatok;
 Söt romlandósgatok Ti meg gondoljátok
 A' mi rajtam történt ma, hólnap eshetik
 Minden kereszténynek fejen történhetik;
 En sem vélem vala, hogy testem vitetik
 A Wittenbergai földben s-temettetik.
 De tetzet a minden Uraknak Urának,
 Hogy nekem romlandó szegény szolgájának
 Itten nyugvó helyet adna bujdosónak,
 Véget vetne hamar szarandokfáimnak.
 O világ környéken lakozó emberek,
 Ti-is nagy időre jutott tisztes vének,
 Erővel virágzó ifjak s-kegyes szüzek,
 Őszve törettetett tagaim nézzétek.
 Világ változását jól meg-gondoljátok,
 Hogy némelyek tűzben halnak jól tudjátok,
 Sokaknak vizeknek mélye koporsójok;
 De ezek rendiből való en nem vagyok.
 Sem fegyvernek éle engem meg nem öle,
 Sem a dög halálnak mérge el nem törle,
 Mind ezek ferege fejemnek kedveze,
 Tcsak szörnyű nagy efs engem őszve töre.
 Mert ezer hét százban és a tizen egyben,
 A Mindszent havának ő első hetiben,
 Mikor gyertyát gyújtani mennék a setétben
 Im három padlásról esem setét földben.
 Szörnyű és hirtelen vala én esetem,
 Mert minek előtte földről fel-vétemem,
 Nyelvem szólasátul meg fosztatik testem,
 Bútfúzik azontul testől szegény lelkem.
 Nézem körülöttem bándó Társaim,
 Rajtam Siránczó Szerelmes Földiim,
 A' kik ápolgatják törődött tetemim,
 Sűrű könyvekkel nézik badjatt tagaim.
 Könyves szemmel mondjak: szólj szerelmes Tárfunk,
 Hová fietz tülünk mi édes Barátunk,
 Szólj, mert nagy bánatban majdan meg fakadunk
 Kifzek vagyunk véled koporsóban szálnunk
 Immár vérben fordult homályos szemeim
 Felemelem, nézzem szerelmes Földiim,
 De nem élmérhetem kik voltak Társaim,
 Sajditám meg törtek minden én tetemin.
 Iaj! homályos szemem ha erősíthetném,
 Bánatos ortzádat én mostan nézhetném,
 El-törődött nyelvem ha fel emelhetném,
 Ah Te hozzád szólnék én szerelmes Néném.
 Tudom kedves Néném alig felejtetted,
 Szerelmes szüleink halálát emléted,
 Sűrű zápor szemmel hogy gyakran könyvezed,
 Ejjel, nappal ezen tetemidet ferted;
 De érzem esetem inkább keferithet,
 Minden vigatztalást te tülled el-vehet,
 Zokogó fírsra hogy ezennel vihet,
 Es szomorú gyászban lsmét öltöztethet.

lste

Régi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
 /316.ig.j./

Isten Után bennem szorult reménység,
 En valék egyedül a te drágakintsed,
 Ki hogy ha elhettem volna segitléged
 Kivántam lennie hála adó ötfed.
 De mivel életem a kegyetlen halál,
 A' ki mindeneket hamar rendre káosz,
 Immár le szakasztá, jai! tülem meg válál,
 Kérlek esetemen te ne buslakodjál.
 Mert mit árt napjai a muló életnek
 Mint a folyó vizek, a kik úgy fíetnek
 Rendelt határokhoz a mig nem vitének
 Más örökköfsebben, ha el tseréltetnek.
 Isten legyen hozzád kedves fogorommal,
 Arnyek életednek jó hitves Tárlával;
 Kivánom éltetek legyen sok számával
 Kivánt tsendeffégnek, virágzó napival.
 O mint szólítsalak kedves Pátronusom,
 Nemes és Nemzetes CRUS MIHALY Faut
 Jaj mitfoda szókkal jó teted háláljóm,
 Hogy idegen földön-is vóltál gyámolom.
 Véletlen esetem tudom hogy fíratja
 Szived, de testemet szemed nem láthatja,
 Ah! kérlek elmédnek szünnyékő banatja,
 Szemednek én rajtam ne büvedjék árja.
 Egész életemben szíveffen kivántam,
 Söhajtó kérésfel aztart ohajtottam
 Istenem egyedől kértem szolgálhattam
 Volna jó Hazámnak, én tsak azon vóltam;
 De mivel Istennek tétzett é világból
 Kiszólitani ez Akademiából,
 Kivánom szent egyházának jó voltából
 Mutasson helyettem jobbat irgalmából.
 Isten terítse-meg minden Te jó voltod,
 Hozzám meg mutatott szép hajlandóságod,
 Gyakor izben való sok jó akaratod,
 Kivánom Menyország legyen Te lakásod.
 Nemzetes ALAPI BARBELY GYORGY Nagy Ura
 Hozzám jó voltodat sokszor tapasztaltam,
 En érettem való gondod gyakran láttam,
 Mellyet életemben meg nem szolgálhattam.
 Ah! vajha terjedet volna én életem
 Hogy romlott Hazánkban személyed nézhette
 Volna, mindenekről hála adó lettem
 Volna, jai! tsak alig szolhat bádjatt nyelvem.
 De bányad halálom s-véletlen esetem;
 Mert ez által akarta vinni Istenem
 Földi Akademiából Menyben fejem,
 Hogy ottan szent nevét szüntelen dítferjem.
 Nem holtam meg, hanem mind örökké élek,
 A' földnek gyomrátúl s-férgektől nem félek,
 Nem ártanak már nekem az öldözö fzelek,
 Sem hozzám nem fernek többé a veszélek.
 Jóllehet hogy testi szememmel nem látlak,
 De a Dítöségben én utánam várlak,
 Mellyet szerzet az Ur ö hiv fiainak,
 Hol nem Uralkodik mérge a halálnak.
 Isten legyen veled minden dolgaidban,
 Anya szentegyházát néző szándékidban,
 Hogy annak öfzlopa lehess oltalomban,
 Gyámolván romlodezott állanotriában.

Régi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
 /316.ig. j. /

Immár több Nemzetes s. Nemes Pátronusim,
A kik tsak tavulról nézitek tagaim,
Ti is velem tanult és más jó Barátim,
Ur legyen veletek minden en feleim.
Azén esetemen ne keseregjete,
Rendetlen bánattal ne legyen szivetek
Teljes, de mindenkor Ti készen legyetek,
Ma hónap fejenként mert utánnam jüttek.
Hogy szörnyű Halálom senki ne tsudálja;
Mert az Ur tanátsát valyon, ki tudhattja?
Az ő engedelme nélkül hajam szála
Sem ehetett, de volt ezötikos uta.
Hogy ez eset által világi életmenek,
Ne lárnám hajait a jövő veszélnek,
Véget verne lennék Fia dítősségnek,
S társa az idvözült fok ezer szenteknek.
Velem tfelekedett fok jó téteménytek,
Hozzám meg-mutatott tiszép emberségtek,
Köszönöm s kívánom, hogy mind be jüjjetek
Velem dítősségben, s örökkén legyetek.
Jaj! mintt szoltsfalak Teged lsten nyája,
Kit nagy Rosnyó Bányán plántált az Ur Karja,
A' ki Magyar nyelven lstenet szolgálja,
Es az Augustána Confessiot vallia.
Mind ejjel s' mind nappal áradtak munkáim,
Sok álom szakasztást láttak tanulásim,
Nyugalmat nem leltek sokszor én tagaim,
Sziveffen kívánván láthadnod gyümölsim;
De kegyetlen halál engem le-fszakasztá,
Eltem virágjában lesem ki-ragadta,
Hogy Gyülekezettek szemem nem láthatta
E szomorú bánat szivemet faggatta;
tudom, lstennek nem rövidült keze,
Vég ortzával jün majd ő sz: segedelme,
Rendel én helyettem jobbat, vegbenvigye
Ki szent tiszteletét és tsak ötött felje.
Már è GYULEKEZET Nemes ltraiboz,
Nemzetünk közt fenlő, Nagy Pátronusimboz,
Országunk javára fel nyölt lffjaihoz,
Kegyes szüzeihez s jó Matronáihoz.
Utolsó szavam ez legyen Ti hozzátok:
lsten fok időkre terjeszse napitok,
Ne érje háború veszélye hazatok
Légyen a Menyország örökös lakástok.

*Igy akarta kedve s' szerelmes Barátjának balalát
tisztelni*

MAGULACS PETER, S.S.T.
& Phil. Cultor.

Jaj! jaj! hová fiétz tülem kedves Társom,
Jaj! hogy váljam tüled szerelmes Barátom,
Illy hamar lézené tüled butszufom
Tfak két napig vala véled én lakásom.
Orült szivem bennem a midon hallottam
Szép Magyarfagodat, s' tudományad láttam,
Szolgálhattál volna Hazánkknak kivantam;
De jaj! im hirtelen tüled meg fosztattam.
Sir Te esetedenegész Vittenberga,
Könyvez haláladon a szép Rosnyó Bánya,
Hogy le kasztált halál azt sziveffen bannya
Nyugodjék a tested én velem kíványa.

*Szerelmes Barát
ak véletlen halálát így siratta*
VICZAY PF
Theol. & Phil. Cultor.

